

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 2 Ročník XIV

29. ledna 2017

Milí farníci,

zdravím vás v dalším lednovém čísle farního zpravodaje. Nemám až tolik spisovatelské ambice, jako můj předchůdce pater Prokop, který nastavil čtrnáctidenní rytmus vydávání zpravodaje, ...je téměř půlnoc, když píši tyto řádky, budu dohánět spánkový deficit, ale pokud to někomu z vás přináší prospěch, rád to podstoupím...

Rád bych se s vámi podělil o zajímavý postřeh ohledně kázání. Je dobré mít zpětnou vazbu následně po nedělním kázání, protože mrtvolné ticho utvrzuje kazatele buď – z úspěchu (jsem tak dobrý kazatel, že si nikdo netroufne oponovat), nebo z prohry (hážu hrách na zeď). Jednou ve Hvožděanech po mši svaté stála skupinka na parkovišti a když mě uviděli, zašvitořili, že diskutují o mém kázání. Vida, něco se děje, snad je to dobré znamení, když si farníci dokonce pamatují po vyjití z kostela, o čem se kázalo! V Rožmitále jsem dostal reakci na ono kázání později u stolu, po diplomatickém úvodu. Poklidná a přátelská reakce končila přátelskými, až otcovskými slovy na mou adresu: „Vemte si z toho poučení...“

Draží věřící, co je to kázání? Nedělní chvílka poezie? Slovo na zlepšení sváteční nálady? Projev abiciózního klerikála? Autoritativní nalévárna pana všeznalého? Náplast na duše? Emocionální výlev zakomplexovaného pátera? Nic z toho, vážení...! V neděli jsme slyšeli apoštola Pavla, jak říká, že jej Pán poslal kázat. Ve středu jsme si připomněli Pavlovo obrácení (v závěru týdne modliteb za jednotu křesťanů). Jeho svědectví je heroické, když ukazuje svoje slabosti, Ježíšovu velikost, když kárá rozhádané křesťany, když se svěruje se svými starostmi a bolestmi, ale hlavně když mluví o významu víry, kterou před svým obrácením sám potíral a schvaloval tresty i vraždy Kristových věrných... Pán jej poslal kázat. To je významná služba Božimu lidu. Starší babičky (a já to ještě zažil) říkaly po kázání: „Pán Bůh zaplať za slovo Boží“. Zní to možná divně moderním konzumentům duchovních mouder, ale má to logiku ve smyslu původního významu kázání – není to již Boží slovo, ale je Jeho rozšířením, zaktualizováním, oživením, zpřístupněním současnému posluchači dobovou řečí v konkrétní době... A pak je tu záležitost tak delikátní, že se o ní ani nemluví – kněz je při mši svaté „alter Christos“ – Pán jej tam poslal, posvětil jej, vybavil svým Duchem a posílil jej ke svědectví, k hlásání Pravdy, k prorockému slovu doby.

Kněz participuje na kněžství Kristově, je živoucí svátostí k posvěcení místní komunity... Jinými slovy – kázání je k poučení těch, kdo jej poslouchají s vírou, že je to slovo pro ně (pro samotného kazatele pochopitelně taky). Kázání je specifická služba, nenahraditelná služba, je to něco, co chtěl Pán dodat k přečtenému Evangelium ústy slabého člověka, kterého poslal, který uvěřil a nechal se poslat... Ve středověku bylo zvykem, že se nějaký bratr při kázání modlil k Duchu svatému, aby kazatel sdělil to, co chce sdělit Bůh. Krásné, což? Vemte si z toho poučení, milí bratři a sestry, děkuji.

pater Petr

Ještě (převzatá) myšlenka z webu vira.cz/téma dne – k zakončenému týdnu modliteb za jednotu:

„Prý se mezi sebou hádáte a každý z vás říká něco jiného: Já držím s Pavlem!, já zase s Apollem!, a já s Petrem!, já s Kristem!“ (1 Kor 1,12)

Pavel, Apollo, Petr – to byli velké osobnosti prvních křesťanských dob! Každý měl trochu jiný styl. A tak se již krátce po Ježíšově smrti křesťané dostávají do situace, kdy mají možnost vybrat si mezi různými styly sdělování Božího slova. Je snad špatně, že si každý vybral způsob jemu nejbližší?

Na samotném faktu vybírat si, není nic zlého. Vždyť jsme lidé různí a každému z nás vyhovuje něco jiného. Problém by však nastal (a někdy nastává) ve chvíli, kdy začneme vyvyšovat to „naše“ nad ostatní. Jinými slovy: povyšujeme náš styl a přístup nad druhé lidi. O co jiného pak jde, než o namyšlenost, sebestřednost a aroganci?

Respektujeme druhé i přesto, že jim vyhovuje jiný styl modlitby, jinak prožívají svou víru a lásku ke Kristu. Nehaňme se navzájem, ale doplňujme se. Život je pestrý a bohatý a v tom je jeho krása. To platí i pro církev – i přes naši odlišnost všichni spějeme ke Kristu. On totiž není rozdělen. Ani my nebudme.

A jak říkal sv. Augustin: „V podstatných věcech jednotu, ve sporných svobodu a ve všech lásku.“

Nový albánský kardinál: kněz, který strávil 28 let v pracovních táborech

Albánský kněz – který byl 28 let vězněn a mučen – je mezi 17 novými kardinály. Když Papež František v roce 2014 navštívil Albánii, byl pohnut až k slzám, když mu kněz popisoval dvě desetiletí věznění, mučení a nucených prací, které trpěl za kruté albánské komunistické vlády za to, že se odmítl vzdát své katolické víry. Papež František ocenil svědectví P. Ernesta Troshani Simoniho tím, že jej jmenoval do kolegia kardinálů.

P. Simoni, kterému je 88 let, je jedním ze 17 nových kardinálů jmenovaných papežem Františkem, kteří budou 19. listopadu formálně uvedeni do kardinálského stavu při slavnosti ve Vatikánu. Je jedním ze čtyř kardinálů starších 80 let, kteří nemohou volit v konkláve, ale byli jmenováni kvůli své službě církvi.

Pro malou albánskou katolickou církev je toto jmenování hluboce symbolickým gestem uznání utrpení katolických duchovních během vlády stalinistického diktátora Envera Hodži, který v roce 1967 zakázal náboženství.

„Je to pocta knězi symbolizujícímu utrpení všech albánských duchovních,“ řekl mluvčí církve Rev. Gjergj Meta. P. Simoni vyprávěl svůj životní příběh papeži Františkovi během jednodenní papežské návštěvy Tirany v roce 2014, jež měla za cíl podpořit mezináboženskou harmonii, která panuje v této většinově muslimské zemi s 3,2 milionu obyvatel. Na konci dne se papež František v tiranské katedrále setkal s kněžími a seminaristy.

P. Simoni vyprávěl o svém zatčení po vánoční mši 24. prosince 1963 a o svém umístění do izolace. Řekl, že byl odsouzen k smrti, ale trest byl nakonec změněn na 28 let nucených prací. Během svého věznění se stal duchovním vůdcem mnoha vězňů, kteří pak vystoupili na jeho obhajobu, když byl po povstání v roce 1973 znovu odsouzen k smrti. Díky jejich svědectví byl ušetřen.

P. Simoni byl propuštěn v roce 1981, ale kázát musel i nadále tajně, dokud se komunistický režim v roce 1990 nezhroutil. Když P. Simoni hovořil o svém utrpení, papež František – který si současně četl italský překlad jeho vyprávění – byl zjevně dojatý, v jednu chvíli dokonce zničený. Když P. Simoni skončil, poklekl před papežem. Téměř minutu za potlesku přítomných kněží a řeholnic spočívali v objetí.

„Dnes jsem se dotkl mučedníka,“ řekl o této zkušenosti papež František.

P. Simoni bude povýšen do kardinálského stavu dva týdny poté, co Vatikán poctí 38 jeho spolubratří, kteří byli pronásledováni nebo popraveni za Hodžova režimu. Obřad blahřečení je naplánován na 5. listopadu v albánském městě Shkoder, kde se konala první veřejná mše po pádu komunismu.

Albánská církev uvedla, že povýšení P. Simonioho je v předvečer blahřečení znakem papežovy „úcty a vděčnosti“. „Povýšení albánského duchovního pronásledovaného během komunismu je známkou toho, kolik dal tento duchovní spolu s ostatními mučedníky univerzální katolické církvi,“ uvádí se v prohlášení církve.

<http://rcmonitor.cz/images/2016/7528.jpg>

Římskokatolická farnost Březnice
Vás zve
na

**IV. MEZIFARNÍ
SPOLEČENSKÝ VEČER**

v sobotu **4. 2. 2017**
od **18:00 hodin**
v **Kulturním domě v Hlubyni**

K tanci a poslechu hraje
Richard Novák

Vstupné: 60 Kč
Děti vstup zdarma

Výtěžek určen pro
potřeby farnosti.

Zprávy a oznámení

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Jméno farnosti ze srdce děkujeme členům Charity, a zvláště dětem, za organizování Tříkrálové sbírky!

Mše svaté s dětmi

Mše svaté o posledních pátcích v měsíci budou s dětmi. Zveme kamarády, rodiče i prarodiče.

Postní doba

Dobu postní zahájíme tentokrát až 1. března – Popelčnickou středou – dnem přísného postu.

VÝSLEDEK „TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY“ PRO CHARITU 2017

Při letošní sbírce se i přes velký mráz podařilo vybrat krásných **38 609 Kč** (z toho v Rožmitále a ve Starém Rožmitále 14 443 Kč, ve farním kostele ve St. Rožmitále 2 950 Kč, ve Voltuši 2 930 Kč a v Březnici 18 286 Kč).

Vybíralo celkem 9 skupinek koledníků - 4 skupinky z řad skautů vybíraly v Rožmitále a ve Voltuši, 2 skupinky dětí z náboženství chodily v Rožmitále a ve Starém Rožmitále a 3 skupinky vybíraly v Březnici.

Poděkování patří:

• všem DÁRCŮM, kteří třeba i ze svého mála přispěli
• všem DĚTEM - TŘÍKRÁLOVÝM KOLEDNÍKŮM A VEDOUCÍM SKUPINEK, kteří měli i ve velké zimě odvahu vybírat:

- 2 skupinky dětí z náboženství - **Jonáš Brotánek, Matouš Hrdina, Matouš Juřica, David Juřica, Ondřej Mareš, Jan Mareš, Tomáš Mareš** a vedoucí skupinek **Petr Blažek a Milan Hochmut ml.**
- z řad skautů – **Magdaléna Šebková, Barbora Šebková, Lukáš Přigródský, Michaela Plavcová, Kateřina Pospíšilová, Jakub Kressl, Martina Kresslová, Dominik Feichtl, Marek Rydrych, Radka Srnková, Iveta Vávrovská, Markéta Horychová, Vojtěch Mis, Lenka Kovaříková, Eliška Kovaříková, Magdaléna Černovská, Anežka Tůmová**

• všem, kteří se sbírkou pomáhali - **Helenka Hochmutová, Marešovi, Magda Šebková, která vše organizačně zajišťuje za skauty a v Březnici vše zajišťuje paní D. Nesvedová**

Vybraná částka byla odeslána na sbírkový účet Charity ČR Praha. Ta pak přidělí jednotlivým Charitám 65 % z výtěžku sbírky na schválený záměr - **pomoc potřebným rodinám a jednotlivcům z Rožmitálska. 35 % výtěžku použije Charita ČR na provoz různých charitních zařízení a sociální pomoc u nás i zahraničí.**

Z výtěžku sbírky je možné přispět lidem v těžké životní situaci přímo tam, kde sbírka probíhala. Pokud znáte někoho ve svém okolí, kdo by potřeboval pomoc, kontaktujte Janu Horníkovou nebo Helenku Hochmutovou.

za Farní charitu Rožmitál p. Tř. J. Horníková, H. Hochmutová

Tříkrálová sbírka 2017

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 30. ledna do 12. února 2017

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
Pondělí	30. 1.		mše svatá není			
Úterý	31. 1.		mše svatá není			
Středa	1. 2.					14,30 mše sv. <i>Centrum soc. služeb</i> 18,00 farní společ. <i>Panský dům</i>
Čtvrtek	2. 2.		Svátek uvedení Páně do chrámu 18,00 volná intence Po mši sv. adorace		17,00 mše sv. P. M. Kozubík	
Pátek	3. 2.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	4. 2.				17,00 mše sv.	19,00 <i>fara</i> Společ. mladých
Neděle	5. 2.	8,30 Za † Marii Zíbovou		10,10 mše sv.		
Pondělí	6. 2.		mše svatá není			
Úterý	7. 2.		mše svatá není			
Středa	8. 2.					17,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	9. 2.		18,00 Za Miladu Folaufovou Po mši sv. adorace		17,00 mše sv. P. M. Kozubík	
Pátek	10. 2.		17,00 svátost smíření 18,00 Za Annu Hulmanovou, Josefa a celý rod			
Sobota	11. 2.				17,00 mše sv.	Společ. mladých
Neděle	12. 2.	8,30 Za Josefa Částku, jeho otce a duše v očištění		10,10 mše sv.		